

У попередніх частинах...

Фло не пам'ятає своїх справжніх батьків, усе життя він провів у замку злого чаклуна Базиля Дурбума, виконуючи його доручення. Тож, коли відьмак вирішив знищити Чарівний ліс і створив гігантського отруйного хробака Гроля, хлопчик мусив йому допомагати. Однак дорогою Гроль вкусив Фло, і той мимохіть випустив чудовисько з рук. Просто в Магічну ріку! Тоді відьмак звелів учневі завершити завдання самотужки.

Вирушивши на пошуки хробака, Фло знайшов у Чарівному лісі добрих вірних друзів і відкрив у собі сили могутнього мага. Зрозуміло, що тепер

він за жодних обставин не виконуватиме доручення чаклуна!

Разом з хороброю ельфійкою Авою, мудрим вовком Рулом і маленьким тролем Міну Фло захистив Лісове озеро від нападу Гроля. Розлючений Дурбум послав дракона Малфуфа, щоб повернути неслухняного учня, проте Фло з друзями заховалися в селищі тролів. Там хлопчик познайомився з родиною Міну та чарівною Аспе — посланницею короля фей. Разом їм вдалося перемогти дракона. Відтак Фло довідався, що відьмак шантажує Малфуфа, тож допоміг драконіві й здобув собі нового друга.

Але ж Гроль пливе далі... Друзі мусять спинити його, перш ніж хробак досягне Чарівного дерева, з якого б'є Магічне джерело. Вони повинні врятувати Чарівний ліс!

Великий Гроль

Хоч як у Фло пекли очі, він не відводив погляду від Магічної ріки, вдивляючись в її закрут за селищем тролів. Гроль міг з'явитися там будь-якої миті.

Малфув нервово посмикував хвостом.

— Коли ж він припливе?

— Він не наважується, — пискнув Міну й усміхнувся Фло. — Бо знає, що дістане від тебе по макітрі!

Фло стиснув губи. Битися йому не хотілося. Натомість він залюбки перетворив би Гроля вспак. Допоміг би знову стати маленьким дощовим черв'ячком, яким той був раніше. Але для цього хлопчику доведеться

торкнутися небезпечного отруйного чудовиська. Фло відчував, що лише чарів форми тут буде недостатньо.

— Ау-у-у-у! — раптом завив Рул, а вартовий на сторожовій вежі закричав:

— ГРО-О-ОЛЬ!

— Почалося!

Малфув збуджено розправив крила.

Ава застрибнула драконові на спину й простягла руку Фло.

— Ти впораєшся, — прошепотіла вона, — а ми всі тобі допоможемо.

— Тримайтеся міцно! — попередив друзів Мал-фурф і злетів.

Фло глибоко вдихнув і подивився вниз. Ось він, Гроть. Повільно суне рікою, отруюючи все на своєму шляху.

— Як порівняти з минулим разом на Лісовому озері, він став ще більшим, — прошепотіла Ава. — І ти хочеш застрибнути на нього?

Хлопчик лише кивнув. Інакше нічого не вийде.

— ТРУ-У-У! ТРО-О-О-О-О! — засурмив на вежі вартовий.

Тролі на березі загулюкали, закалатали в каструлі й барабани, зчиняючи страшенну веремію. Аспе здійняла руки та пробурмотіла заклинання дзвону.

— УА-А-А! — заревів Гроть. Шум спантеличив і розлютив його.

— Так, добре! — похмуро крикнув Фло. — Підлети трошки ближче, Малфufe! Дракон енергійно замахав крилами.

Раптом шрам на руці Фло пронизало крижаним болем. Тієї ж миті троль на варті закричав:

— ДУРБУ-У-УМ!

Хлопчик почув зловісний сміх і аж підскочив. Відьмак!

Лиходій блискавкою вилетів із хмар на своїй мітлі. За ним поспішав крук Брукс.

— Поквапся, Великий майстре! — закричав Брукс. —

Бо інакше цей нікчема зараз знищить Гроля!

— Не допущу! — вигукнув чаклун і заходився жбурляти в тролів прокляттями. Накривки на

каструлях заклацали, коли перелякані тролі спробували під ними сховатися.

— Не чіпай їх! — розпачливо закричав Фло. — Тролі перед тобою беззахисні!

— Тому це й весело! — вишкірився відьмак.

Однак Аспе вже наклала на тролів закляття.

Ті вмить перетворилися на кроликів і повтікали!

— Нахабство! — крумкнув крук. — Ти мусиш покарати фею, Майстре. І нездару теж!

Але Дурбум похитав головою.

— Спершу дракон! Ми ж домовлялися, Малфufe!

— Ой-йой, — заскімлив Малфuf.

Фло відчув його страх.

— Лети геть! — крикнула Ава.

— Ха-ха-ха, нікуди ти від мене не втечеш! — гаркнув відьмак і підняв руку.

— Геть, лихо, сиди... а-а-а-а! —

Фло хотів вичаклувати протизакляття № 67, але Малфuf то смикався

